15 Kukub leiwa juutäis suhu pistes juust maab, saada suhma sõnumid.

16 Koputakse siia läpes lusikaga kõwasti lina ehk pütti äärt wasku, minna nutta kõht kütjaks.

17 Kes nütmast ära kulles wikati luiskamata jättab, selle wikatiga minna wana pagan nütma.

18 Kui reha seliti heinamaa pääle maha wisatakse tellla wihma sadama

19 Wanal ajal olnud jumalal wanapoganaga ühte lugu waelust, kõik paramad loomad ja töörüistad olnud wana=konni päralt. Kord läinud naad heina nütma, wana=paganal olnud wikat, jumalal peitel, wõtawad mõlemad ühesuurused heinamaa kütkid et wõiske nütma hakata, kummas ennem maha saab. Enne heitnud mõlemad magama et töö jõudsamini läheks, wanapagan hakanud ka warsi norskama et ma põrru, jumal wõtnud seni tema wikati nütnud oma sau heinamaad maha, pannud wikati ära heitnud ka magama. Wanapagan ärganud üleo ärrunud selmi ja ütelnud: „lähme nütma". Aga kuida ehmatanud ta ära kui näinud et teine heinamaa kütk maha nüdetud olnud, ja küsinud kõrwa „kes nütis sinu eest?" „Peitel nütis seni kui meie magasime" wastanud jumal. Nüüd hakanud

wanakonn wahelusst palumа, mis jumal ka häämeelega lubanud; Wanapagan läinud nüüd ära oma suure karja juurde, loafes et peitel tal nüüd ika nii palju heinu nüüdab kui tarwis tulebs; istunud kesked karja kõrwi otsa ja hakanud torupilli puhuma. Jumal walmistanud seni suure lauda, pannud wikatid seliti ukse alla maha, püüdnud mitta kamale täit kärblasi söästa ja parma kõrwi wisanud wanapagana karja sekka, kari hakanud küni jooksma, ja läinud kõik lauta; ile wikatiste minnes jõõkunud kõik kabjad lõkke ja kõsunud jõrgadeks, jumal pistnud neil weel kaitse pulgad pähe ja piitsad taha. Wanapagan tulnud ise ka järel maadanud ja rääkinud: Minu pull, minu punu, aga kabjad lõkki, pulgad pääd, ja piitsad taga, nende juures ei wõi ükski õige wanapagan seista.

Ta läinud oma teed ja ei ole teda tänna päewani ükski näinud

20. Sügisi Mihkli ja Mardi päewa wahel olla neli nädalad kõige aega, kes sell ajal ube ehk ernid kedab ja jõõb-jääb-rinnutuks.